

Szentesi Zöldi László: A fekete léggömb

2020 április 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Üdvözlöm, mi már találkoztunk.

El?ször akkor, amikor portás vagy utcai járókel? alakjában – erre már nem emlékszem, de nem is fontos – el tetszett magyarázni nekünk, hogy milyen senkik vagyunk.

Hogy hosszú a hajunk, meg majom zenéket hallgatunk, és igazán hálásak lehetnénk a bácsinak és a nemzedékének, hogy a háború után felépítette az országot. Én mondjuk már akkor sem értettem, hogy egy szétbombázott, hidak, középületek, kórházak és iskolák nélküli országgal ugyan mit lehetne csinálni, ha nem újjáépíteni, de nem szóltam. És arra sem, amikor azt tetszett állítani, méghozzá kitartóan, hogy nem a szüleim, hanem a rendszer tanított ki, ezért hálásnak kéne lennem. Ezzel meg, ugye, az a baj, hogy engem mint tényez?t kihagy az okfejtésb?l, pedig az érettségit vagy a diplomát már akkor sem vágta hozzá az emberhez. Szóval, maradjunk annyiban, hogy én a mai napig a szüleimnek és magamnak tulajdonítom tanultságomat, nem pedig Gáspár Sándornak, a SZOT f?titkárának.

Láttam magát 1994-ben, 2002-ben, 2006-ban és legutóbb az önkormányzati választáson. Láttam nyitott ablaknál, boltban, buszon és utcai padon ülve. Sugárzó, diadalittas arccal magyarázott, és pompásan érezte magát, hogy Magyarországot ismét legy?zték azok, akik nem Magyarországra szoktak szavazni. Maga volt az is, aki beleharapott a narancsos buktába, és félig elszívott cigivel a szájában mondta meg a tutit. Már akkor felfigyeltem arra, hogy soha nem valami mellett, hanem mindig valami ellen tetszik beszélni – úgy is fogalmazhatnék, hogy a közéletnek egyetlen szeletkáját képes feldolgozni, ez pedig a mások vagyonosodásának kérdése. Persze, ezt sem úgy, hogy megnézi mondjuk a tényeket, elgondolkodik, mi miért van, hanem egyszer?en kijelenti: mindenki lop itten, kifoszt engem, a kisembert, aki halálra dolgozom magam, mégis kénytelen vagyok más vagyonosodásán gondolkodni.

Azzal a halálra dolgozással vigyáznék kissé. Lehet, hogy élete bizonyos szakaszaiban tetszett dolgozni, de mostanra – hogy is mondjam – nem hatékony, amit a bácsi csinál. Szakképzetlen, lemaradt a fejlesztésekr?l, innovációról soha nem hallott; amihez ért, ahhoz vagy társul meló, vagy nem. Amikor nem, akkor „*ülök a parton, és nézem a vizet, ha nincs kapás, eszem egy kis bablevest*”, ahogyan *Tunyogi Péter* énekelte. Nyilván nem a horgászással és a bablevessel van a baj, hanem a sunyi, irigy, munkakerül? fajtájával a bácsinak. És persze azzal, hogy tanult, intelligens és sikeres emberekhez méri magát, komolyan elhiszi, hogy alanyi jogon minden járna. Az állam fej?stehén, ha megrángatjuk a t?gyét, és nem ömlik a tej, akkor fel kell gyújtani az istállót. Meg az egész világot.

Mostanában vírusügyben szoktam hallani a bácsiról. Ennek is jeles szakért?je, mint minden másnak, a politikának, az autóknak, a focinak. A minap beszélgetésbe elegyedtünk, nem kellett volna, de már mindegy. Megkérdezte t?lem, mi a véleményem a vírushelyzetr?l; hát, mit mondhattam volna, emlékeztem az el?zményekre, óvatosan fogalmaztam. Megmondom ?szintén, leginkább szabadulni vágytam cseppet sem megnyugtató közelségéb?l; egyrészt, ugye, ? is lehet vírushordozó, másrészt majd pont vele osztom meg gondolataimat. Mondtam valami udvariasat, erre ? nagyot sóhajtott, mintha az *Orbán*-kormány minimum lemészárolná a világot, és megmondta kereken, hogy nem csinálnak elég tesztet, ebb?l nagyon nagy baj lesz, s?t, már van is.

Tényleg mit lehet erre mondani? Magyarázd el egy vonalnak, hogy mi az a gömb! Itt már nem pusztán arról van szó, hogy valaki okoskodik, és felmondja a Népszava címloldalát. Itt és most konkrétan arról van szó, hogy akad körünkben egy elb?völ? ember, aki fehér trikóban, borostás pofával és némiképp sörszagúan azonnal átlátja a káoszt. Míg a világ összes orvosa görnyedezik, menti a menthet?t, míg az ápolók és ment?sök nem alszanak napok óta, vagy mit tudom én, szóval, amíg mindenki teszi a dolgát, ahogyan válsághelyzetben kell, ez az istenbarma tudja, hogy nem tesztelnek eleget. Ebb?l pedig nyilván következik, hogy a készül? Fidesz-genocídium, ami tehát a tesztek hiányából fakad, kozmikus n?ve betéríti a Földet, megritkítja az emberiség sorait.

Néha úgy képezem, hogy ha egy proli sóhaj, a sóhajta összeolvad más prolikéval. Dagad, egyre csak dagad, egészen addig, amíg égre tartó fekete léggömbként bele nem olvad a messzeségbe, hogy hangulatunkról, állapotunkról tudósítson a Fennvalónak.

Ugyanígy a mi nevetésünk, jókedvünk, hitünk és bizalmunk is összeáll, és fehér léggömb alakjában üldöz?be veszi az el?z?t.

Hogy aztán melyik léggömb pukkan ki hamarabb, melyik jelzi jelenünket és jöv?nket, és hogy az ítélet örök majális vagy jéges? lesz-e, nem tudni. Én csak azt tudom, hogy nagyon meg kell válogatni, kivel állunk szóba. Ennyit

értettem meg a világból ötvenesztend?s koromra.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló